

Indenrigsministeren: Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke ser ret luttigt ud i Liden, naar han overhovedet kan paastaa, at Vedligeholdelsesomkostningerne Sntet have at betyde. Ja, dersom man ikke vil vedligeholde Digerne anderledes end hidtil, have de Sntet at betyde; thi Digerne ere slet ikke blevne vedligeholdt; men det kan dog være, at man har faaet en saadan Refktion, at man nu indser Nødvendigheden af, at der gjøres noget Mere og noget Paalideligere, end det hidtil er gjort. Jeg for mit Vedkommende har, som jeg før sagde, mere Betænkelighed ved disse aarlig tilbagevendende Vedligeholdelsesomkostninger, end jeg har for, at Amtsrepartitionsfonden er enkelt Gang kommer til at udbrøde 8,000 Rd. mere eller mindre. Jeg vil ikke haabe, at de paagældende Egne for ofte skulle komme til at søle, hvad disse Vedligeholdelsesomkostninger kunne løbe op til; men selv uden Hensyn til Størrelsen af Summen holder jeg mig overbevist om, at det ogsaa er ulige fordelagtigere for Lodbseierne, at de, naar det tilbydes dem, at Pengene staffles, at bære og amortisere en ubetydelig Sum mere eller mindre, end at man i det Tilfælde, der sker en eller anden Ulykke, som ikke kan siges at være af den Bessafenhed, at dens Følger kunne henregnes under Vedligeholdelsesomkostninger, forlanger en temmelig stor Sum af dem som deres Bidrag til Omkostningerne. — Det er sandt, at der ikke foreligger bestemte Oplysninger; men, mine Herrer, opstiller Forslaget her Andet end en ren vilkaarlig Position, og er det af nogensomhelst Betydning ligeoverfor de vandlidte Lodbseiere, hvis Giendomme, navnlig for Lollands Vedkommende, andrage mellem 1. og 2,000 Tønder Saxtorn, om dette mindre Beløb bliver at udbrøde af dem alene? Jeg tror det ikke. Derimod tror jeg, at man ikke her kan undlade at tage det Hensyn, at man, netop naar man ikke har kunnet forberede denne Sag ligeoverfor Amtsraadet, ikke skal vedblive den ene Gang efter den anden at paalægge det en temmelig stor Byrde. Man paalagde det sidst $\frac{1}{3}$, og nu vil man paalægge det Vedligeholdelsesomkostninger; det er efter min Mening ikke Lidt. Dersom Amtsraadet ene og alene vilde se paa den økonomiske Side af Sagen, er jeg overbevist om, at det vilde sige: Lad os hellere nu give et større Beløb og derefter være fri, end vide, at vi have en dog tildels uberegnelig Byrde paa os, som kan komme med større Beløb, end Nogen tror. Netop dette er langt ubehageligere og langt mere uwindgdydende, end at man i et givet Dieblif yder nogle Tusinde Daler mere eller mindre. Jeg erkjender imidlertid, at jeg, netop paa Grund af disse Udgifters Uberegnelighed, kan finde det rimeligt, at de, hvem det nærmest vilde gaa ud over, for det Tilfælde, at Ulykken skulde ske, have, om jeg saa maa sige, den Beroligelse at vide, at en Del af Udgifterne bliver at bære af Amtsrepartitionsfonden. Jeg tillod mig før at sige, at det ikke kom mig an paa, om der

var Spørgsmaal om $\frac{1}{3}$ eller $\frac{2}{5}$, dersom der kun var Tale om Vndringsforslaget under Nr. 2; men de Herrer maa erindre, at det samme Forhold gaar igjen i Forslaget under Nr. 3; idet nemlig Vedligeholdelsesomkostningerne skulde falde paa Amtsrepartitionsfonden i samme Forhold som Anlægsomkostningerne. Det er dette, jeg ikke kan anse for at være rigtigt og rimeligt. Jeg tillader mig derfor at gjentage, at hvis Underendringsforslaget af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) vedtages, finder jeg mig beholiget i den Henseende, og jeg holder mig overbevist om, at det i Længden vil vise sig at være det Fordeiligste; ogsaa for de Mænd, der ere udsatte for de Jærer, vi her tale om.

Steenstrup: Jeg kjender ikke de lollandske Diger, men der er da Diger andre Steder i Berden end paa Lolland. Jeg vil da sige, at man, naar man ser hen til den praktiske Erfaring — det er jo den, hvorefter man skal gaa i dette Tilfælde — vil finde, at det er en Kjendsgjerning, at man i de Egne, hvor man holder Digerne vedlige — og jeg paastaa, at der er Egne, hvor man gjør det — aldeles ikke har haat de saakaldte aarlige Vedligeholdelsesomkostninger. Naar man ser bort fra den 13de November 1872, paastaa jeg, at de saakaldte sevdanlige Stormfloder ikke gjøre Skade for 4 Skilling paa de Diger, som ere nogenlunde vedligeholdt; det er min praktiske Erfaring. Jeg tror altsaa virkelig, at den ærede Minister lægger for megen Vægt paa den Indflydelse, som Vndringsforslaget under Nr. 3, hvis det bliver vedtaget, vil have. Da man paa Lolland er kommen i den Slemdrian i en lang Mærakke ikke at gjøre Noget ved Digerne, kan jeg forstaa, at der, tilmed da de nu ere bleune ødelagte, paa een Gang vil komme en større Regning, men holder man dem forsvarligt, blive Vedligeholdelsesomkostningerne, navnlig da der bliver opført nye Diger, en ren Bagatel. Det Væsentligste vil blive Kontrolten, men den kan dog ikke hoile med nogen synderlig Vægt paa 30,000 Tdr. Saxtorn.

Indenrigsministeren: Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at disse Diger kunne lide Mølest, ikke blot udenfra, men ogsaa indenfra. Det er slet ikke utroligt, at der i meget stærke Snevintre, som følges af pludseligt Løbrud, kan vælte saadanne Masser af Vand og Isstumper ind paa disse Diger, at de meget godt kunne blive ødelagte ogsaa indvendig fra. Jeg veed ikke, hvor stor det ærede Medlems Erfaring er med Hensyn til Diger; men jeg tror at turde sige, at deres Vedligeholdelse, naar de til enhver Tid skulle holdes som de bør holdes, ikke vil være nogen Gjenstand uden Betydning, navnlig paa Grund af deres Udstrækning i Længden. Jeg holder mig overbevist om, at der hvert Aar vil blive ikke saa lidet Arbejde at foretage ved dem, for at holde dem,